ಪಾಸಾಡಿ

✍️ಸುರೇಶ ಪೂಂಜಾ

ಒಂಜಿ ಡೆಂಜಿ ಸಮುದ್ರದ ಕರೆಟ್ಟ್ ನಡತೋ೦ದು ಪೋದು, ಬತ್ತಿನ ಸಾದಿನ್ ಫಿಜಿರ್ದ್ ತೂನಗ ತಾನ್ ಬತ್ತಿನ ಕಾರ್ದ ಪಜ್ಜೆದ ಗುರ್ತ ಚಂಡಿ ಪೊಯ್ಯಡ್ ತೂದು ರಂಗೋಲಿ ಬುಡ್ಪಾಯಿ ಲೆಕ್ಕ ಉಂಡು ಪಂದ್ ಭಾರಿ ಕೊಸಿ ಆಪುಂಡ್ಗೆ. ಅಪಗ ಬತ್ತಿನ ಕಡಲ ಮಲ್ಲ ತೆರೆಕ್ಕ್ ಡೆಂಜಿದಪಜ್ಜೆ ಗುರ್ತ್ ಪೂರ ಮಾಜಿದ್ ಪೋಂಡು. ಡೆಂಜಿ ಭಾರಿ ಬೇಜಾರ್ಡ್ ಕಡಲ್ ಡ ಕೇನುಂಡುಗೆ, ಯಾನ್ಲ ಇಲಾ ಮಲ್ಲ ಪಾಸಾಡಿನಕುಲು ಎನ್ನ ಪೊರ್ಲಕಂಠದ ಕಾರಪಜ್ಜೆನ್ ಮಜಾದ್ ಬೂಡಿಯತ್ತ ಉಂದು ವಾ ನ್ಯಾಯ? ಅಪಗ ಕಡಲ್ ಡೆಂಜಿಡ ಪನ್ಪುಂಡುಗೆ, ಯಾನ್ ನಿನ್ನ ಪಜ್ಜೆನ್ ಮಾಜಾವ್ ನೈನ್ ಮಾತ್ರ ಈ ತೂಯ, ಆಂಡ ಆ ಪಜ್ಜೆದ ಪಿರಾವ್ ಯೇರ್ ಉಲ್ಲೆರ್ ತೂಲ, ಅಲ್ಪ ದೂರಡ್ ಒಂಜಿ ಕಡಲಪಕ್ಕಿ ನಿನನ್ ತಿನರೆ ನಿನ್ನ ಪಜ್ಜೆದ ಗುರ್ತ ಪತ್ತೊಂದು ಪಿರಾವ್ಡ್ ಬರೊಂದು ಉಂಡು, ಆ ಪಕ್ಕಿಗ್ ನಿನ್ನ ಪಜ್ಜೆದ ಗುರ್ತ ತಿಕ್ಕೆರೆ ಬಲ್ಲಿ ಪನ್ದ್ ಯಾನ್ ಮಾಜಾಯೆ, ಇಜ್ಜಿನ್ದ್ ಆಂಡ ನಿನ್ನ ಜೀವಗೂ ಕಂಟಕ ಇತ್ತುಂಡ್. ಪಂದ್ ಕಡಲ್ ಡೆಂಜಿಡ ಪನ್ಪುಂಡ್ಗೆ.

ಅಂಚನೇ ನಮ್ಮ ಬದ್ಕ್ ಡ್ಲಾ ಕೆಲವು ಸರ್ತಿ ಇಂಚಿನ ಸಂದರ್ಭ ಬರ್ಪುಂಡು, ನಮ್ಮ ಬಂಧುಲು, ಪಾಸಾಡಿನಕುಲ್, ಹಿತೈಷಿಲು ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ನಡತೊನ್ನ ನಮೂನೆ ತೂನಗ ನಮ್ಮ ಉಡಲ್ ಬೇನೆ ಆಪುಂಡು. ವಾಸ್ತವಡ್ ನಮ್ಮ ಎಡ್ಡೆಪ್ಪುನೇ ಬಯಕ್ಂಡಲ ನಮ್ಮ ಗೇನಗ್ ಬರ್ಪುಜಿ.